

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

■ Ϊ Ξ Ν Ϊ Γ Ϊ Ε Ο Ϊ Θ Ν Ξ Ι Α Ο Ϊ Θ ■

Οι χρόνοι του ρήματος δηλώνουν **α) το ποιόν ή τον τρόπο της πράξης** (διαρκές, στιγμιαίο, τετελεσμένο) **β) τη χρονική βαθμίδα ή το χρονικό σημείο** (παρελθόν, παρόν, μέλλον).

Συγκεκριμένα οι χρόνοι της οριστικής των ρημάτων δηλώνουν:

ποιόν της πράξης	× Ν Ϊ Γ Ϊ Ε Ο Ϊ Θ Ν Ξ Ι Α Ο Ϊ Θ		
	Παρελθόν	Παρόν	Μέλλον
Διαρκές	ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ	α) ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ β) ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΜΕΛΛΩΝ
Στιγμιαίο	ΑΟΡΙΣΤΟΣ	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ	ΜΕΛΛΩΝ
Τετελεσμένο	ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ	ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ	ΤΕΤΕΛ. ΜΕΛΛΩΝ

Παρατήρηση: Οι χρόνοι στις άλλες εγκλίσεις, στο απαρέμφατο και στη μετοχή φανερώνουν το ίδιο ποιόν της πράξεως (όπως και στην οριστική) όχι όμως και την ίδια χρονική βαθμίδα. Ειδικότερα στις κύριες προτάσεις όλοι οι χρόνοι της **υποτακτικής - ευκτικής και προστακτικής** αναφέρονται στο μέλλον.

Στις δευτερεύουσες προτάσεις, στο απαρέμφατο και στη μετοχή η χρονική βαθμίδα ορίζεται από το χρόνο της πρότασης εξάρτησης ή από το νόημα.

Σημείωση: Ο παρατατικός και ο υπερσυντέλικος στην ευκτική, στο απαρέμφατο και στη μετοχή έχουν κοινούς τύπους ο πρώτος με τον ενεστώτα, ο δεύτερος με τον παρακείμενο.

ΑΝΕΟΨΕΙ Ε × Ν Ϊ Γ Ϊ Ε	ΕΟΟΙ Ν Ξ Ϊ Ε × Ν Ϊ Γ Ϊ Ε
1. Η οριστική ενεστώτα, μέλλοντος, παρακείμενου και γνωμικού αορίστου.	1. Η οριστική παρατατικού, αορίστου, υπερσυντέλικου και ιστορικού ενεστώτα.
2. Η υποτακτική και προστακτική κάθε χρόνου σε ανεξάρτητες προτάσεις.	2. Η δυνητική οριστική.
3. Η δυνητική και η ευχετική ευκτική σε ανεξάρτητες προτάσεις.	3. Η υποτακτική, ευκτική, απαρέμφατο και μετοχή μετά από ιστορικό χρόνο.
4. Η υποτακτική, ευκτική, απαρέμφατο και μετοχή όταν εξαρτώνται από αρκτικό χρόνο.	

■ Ξ × Ν Ξ Ο Ξ Ϊ Θ "ΑΪ" ■

I. ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΣ

- Βρίσκεται στην αρχή εξαρτημένης πρότασης.
- Συντάσσεται με υ π ο τ α κ τ ι κ ή (άρνηση μή)
- Εισάγει **υποθετική πρόταση** ή **παραχωρητική** (με την προσθήκη του "και")

- Μεταφράζεται: "εάν ίσως, αν κατά τύχη, στην περίπτωση που ... ή "και αν, ακόμα κι αν, έστω κι αν ..."

Παρατηρήσεις: Ο υποθετικός σύνδεσμος "άν" συγχωνεύεται με τον "ει" στους συνδέσμους "εάν" "ήν" (άν).

II. ΑΟΡΙΣΤΟΛΟΓΙΚΟΣ

- Ακολουθεί αναφορικές και χρονικές λέξεις καθώς και τελικά μόρια. Σ' αυτή την περίπτωση ο "άν" ανήκει σ' αυτές τις λέξεις και γι' αυτό συνάπτεται μ' αυτές (ός άν, πριν άν, όπως άν) ή συγχωνεύεται (όταν, όποτε, επειδάν...).

- Συντάσσεται με **υ π ο τ α κ τ ι κ ή** (άρνηση μη)

- Συναντάται σε **αναφορικοϋποθετικές προτάσεις, χρονικοϋποθετικές, τελικές ή πλάγιες ερωτηματικές.**

- Μεταφράζεται: "ίσως, τυχόν, ενδεχομένως" (στις αναφορικές και χρονικές) "αν εί- ναι δυνατόν, αν μπορεί να γίνει, αν υπάρχει τρόπος" (στις τελικές και πλάγιες ερωτη- ματικές).

Παρατηρήσεις:

- Στις τελικές και πλάγιες ερωτηματικές η ύπαρξη του "άν" δηλώνει ότι το περιεχόμενο της πρότασης εξαρτάται από κάποιες προϋποθέσεις ή περιστάσεις.

- Ο τελικός σύνδεσμος "ίνα" δε συνάπτεται ποτέ με τον αοριστολογικό "άν"

- Γ. Βερναδάκης ("Ερμηνευτικό Λεξικόν"): "... Και μετά των τελικών μορίων "ώς" και "όπως" (πλην του "ίνα") τίθεται ο "άν" για να χαρακτηρίσει γενικώς και αορίστως αλλ' ι- διαζόντως την πράξη ..."

III. ΔΥΝΗΤΙΚΟΣ

- Η θέση του δυνητικού "άν" είναι μετά το ρήμα στο οποίο ανήκει· αλλ' αν στην πρό- ταση υπάρχει άρνηση ή κάποια αντωνυμία ή επίρρημα ή άλλη λέξη που τονίζεται ισχυ- ρά τότε το "άν" τίθεται μετά απ' αυτές.

- Συντάσσεται:

α) με οριστική ιστορικών χρόνων (=δυνητική οριστική) (άρνηση ου)

Εκφράζει κάτι το αντίθετο προς το πραγματικό, το οποίο θα ήταν δυνατόν να συμβεί στο παρελθόν αλλά δεν συνέβει.

- Το "άν" + οριστ. πρτ. (παρόν ή δυνατότητα επαναλαμβανόμενη στο παρελθόν): μπφ: "θα + παρατατικό ρ. , συνήθιζε να... , συνήθως + παρατατικό".

- Το "άν" + οριστ. αορ. (επαναλαμβανόμενη πράξη στο παρελθόν) (επαναληπτικός αόριστος): μπφ: "(θα είχε + ρ.), θα μπορούσε να... συνήθως + πρτ."

- Το "άν" + οριστ. υπερσυντ. (πράξη τετελεσμένη στο παρελθόν ή παρόν- σπάνια χρήση): μπφ "θα είχε + ρ., θα μπορούσε να είχε + ρ."

β) με ευκτική όλων των χρόνων (πλην μέλλοντα) (=δυνητική ευκτική) (άρνηση ου)

Εκφράζει το δυνατόν ή πιθανόν να συμβεί στο παρόν ή στο μέλλον.

- Μεταφρ.: "μπορεί να..., είναι δυνατόν να..., θα μπορούσε να..."

- Η ευκτική + "άν" έχει μερικές φορές τη δύναμη ελαφράς προσταγής, προτροπής ή παρακλήσεως και είναι μελλοντική έκφραση.

γ) με απαρέμφατο (πλην μέλλοντα) (=δυνητικό απαρέμφατο)

- Ισοφωναμεί με δυνητική οριστική ή δυνητική ευκτική αναλόγως με τα συμφραζόμενα

δ) με μετοχή (πλην μέλλοντα) (=δυνητ. μετοχή)

Η παραγωγή του τυπολογίου από την εταιρεία **Orbit** Graphic Design & Advertising

τηλ. 210 3840020

Η μετοχή μπορεί να είναι επιθετική, κατηγορηματική ή επιρρηματική.

- Ισοδυναμεί με δυνητική οριστική ή δυνητική ευκτική αναλόγως με τα συμφραζόμενα.

Σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις υπόκειται η έννοια υποθέσεως. Το δυνητικό "άν" συναντάται σε ανεξάρτητες ή εξαρτημένες προτάσεις.

Σημείωση:

Ο "άν" ποτέ δεν τίθεται ως πρώτη λέξη στην πρόταση. Συνήθως απαντάται:

1) Έπειτα από δεικτικές, αναφορικές, ερωτηματικές αντωνυμίες ή επιρρήματα, τροπικά ή χρονικά επιρρήματα ή λέξεις, άρνηση... Είναι δυνατόν, στην περίπτωση που απομακρύνεται ο "άν" από την λέξη στην οποία ανήκει, διότι παρεμβλήθησαν άλλες, να επαναλαμβάνεται και δύο και τρεις φορές.

2) Έπειτα από το ρήμα με το οποίο συνάπτεται.

3) Συγχωνευμένος με συνδέσμους υποθετικούς ή χρονικούς (έάν: ει + άν, όταν, όπoταν, έπán, έπειδάν...).

Παρατηρήσεις:

1. Τα ρήματα: "δοκῶ, οίομαι, φημί, οἶδα" με απαρέμφατο ή μετοχή χωρίζουν τον "άν" από το απρμφ. ή μτχ. στην οποία ανήκει:

π.χ. Ἡδῶς ἂν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι (=ἂν... κοινωνῆσαι).

2. Είναι δυνατόν να παραλείπεται ο "άν" όταν συνδέονται πολλές ομοειδείς προτάσεις εκφερόμενες με την ίδια έγκλιση, όπoτε ο "άν" τίθεται στην πρώτη και εξυπακούεται στις άλλες.

π.χ. Ἐἴα οὐτ' ἂν ἔλοις οὔτε (ενν. "ἂν") κατάσχοις φίλον".

3. Είναι δυνατόν να παραλείπεται το ρήμα στο οποίο ανήκει ο "άν" ως ευκόλως εννοούμενον.

α) Όταν συνδέονται ομοειδείς προτάσεις κατά παράταξη

β) Στις ομοιωματικές προτάσεις του τύπου "ώσπερ ἂν ει"

γ) Σε ορισμένες περιφράσεις: " Πῶς γάρ ἂν (εἴη;), πῶς οὐκ ἂν (εἴη;)"

ζ × ἦς ὅς ὅ ὅ "ὕδ"

1. **Ειδικός σύνδεσμος.** Εκφράζει υποκειμενική γνώμη (υπάρχει περίπτωση όμως να έχει και την ίδια σημασία με τον ειδικό σύνδεσμο "ότι" δηλαδή να δηλώνει το βέβαιο γεγονός)

2. **Αιτιολογικός σύνδεσμος**

3. **Χρονικός σύνδεσμος.** Δηλώνει το προτερόχρονο και ειδικότερα τη γρήγορη εναλλαγή γεγονότων (Με τον σύνδεσμο "ώς", όπως και με άλλους, είναι δυνατόν να εισάγεται χρονικοαιτιολογική πρόταση).

4. **Συμπερασματικός σύνδεσμος**

5. **Τελικός σύνδεσμος**

6. **Αναφορικό επίρρημα**

(Εισάγει αναφορικές προτάσεις και πλάγιες ερωτήσεις)

(Μπορεί να έχει και την έννοια της αντωνυμίας "όσος")

7. **Δεικτικό αντί του "οὕτω".** (Το αναφορικό "ώς" (=ὅπως) είναι άτονο ενώ το δεικτικό "ώς" (=οὕτω) τονίζεται. Τότε μόνο τονίζεται το αναφορικό "ώς" όταν βρίσκεται στο τέλος της πρότασης ή όταν τίθεται έπειτα από τη λέξη την οποία εισάγει π.χ. "Θεός ὡς" = "ὡς Θεός").

8. Αντί του "γάρ". (Στην αρχή περιόδου ή ημιπεριόδου όταν δεν υπάρχει άλλη κύρια πρόταση στην ίδια περίοδο ή ημιπερίοδο, ο σύνδεσμος "ώς" είναι παρατακτικός αιτιολογικός σύνδεσμος και αιτιολογεί τα προηγούμενα).

9. Επιτακτικό. Επιτείνει την έννοια επιθέτου ή επιρρήματος,

π.χ. "ὡς τάχιστα" = όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, "ὡς ἀληθῶς" = πόσο αληθινά, αληθέστατα...

10. Συνοδεύει εμπρόθετο προσδιορισμό

π.χ. "Ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν" = ὡς ναυμαχήσοντες. Το "ὡς" με εμπρόθετο δηλώνει σκοπό. (Όμως χρησιμοποιείται και στις φράσεις: "ὡς τό πολύ, ὡς ἐπὶ τό πολύ, ὡς ἐπὶ τό πλεῖον, ὡς ἐπὶ τό πλείστον, ὡς ἐπὶ τό πλῆθος)

11. Συνοδεύει ουσιαστικό ή επίθετο α) (κατηγορούμενο της παραβολής: "Ἐπραξε ταῦτα ὡς προστάτης τοῦ δήμου") **β)** ("Ἦν δὲ (ὁ Βρασιδᾶς) οὐκ ἀδύνατος, ὡς Λακεδαιμόνιος, εἶπειν = ὡς ἔστι Λακεδαιμόνιος ἀνὴρ = σαν Λακεδαιμόνιος που ἦταν).

12. Συνοδεύει τις αντωνυμίες "ἐκαστος" και "ἐκάτερος" (π.χ. «Οἱ δὲ ἄλλοι ὡς ἕκαστοι (ενν. ξυνελέγοντο)". Αρχικά το ρήμα εξυπακούετο, αργότερα όμως αποσιωπήθηκε και το «ὡς» με «ἐκαστος, «ἐκάτερος» τίθεται ως επιμεριστική παράθεση. Το «ὡς» δηλαδή απλώς επιτείνει την επιμεριστική έννοια της λέξης «ἐκαστος» ή «ἐκάτερος»).

13. Συνοδεύει αριθμητικά (Τότε δηλώνει ποσό κατά προσέγγιση, δηλ. = περίπου, σχεδόν, π.χ. "Σωκράτης ὁ Ἀχαιοῖς (παρῆν) ὀπίλας ἔχων ὡς πεντακοσίους")

14. Με αιτιακή προσώπου (Καταχρηστική πρόθεση. Ο εμπρόθετος δηλώνει κατεύθυνση σε πρόσωπο π.χ. "Νῦν ἄπειμι ὡς βασιλέα").

15. Με αιτιολογική μετοχή. (συνημμένη ή απόλυτη) (Σ' αυτήν την περίπτωση δηλώνεται η υποκειμενική αιτιολογία = με την ιδέα ότι, με την αντίληψη ότι...)

16. Με τελική μετοχή. (Δηλώνεται υποκειμενικός σκοπός έπειτα από ρήματα κινήσεως σημαντικά και μη).

17. Με υποθετική μετοχή. (συνημμένη ή απόλυτη)

18. Με κατηγορηματική μετοχή.

19. Με απαρέμφατο. (Σ' αυτή τη σύνταξη οφείλονται οι στερεότερες περιοριστικές απαρεμφατικές εκφράσεις - απόλυτο απαρέμφατο: ὡς εἶναι, ὡς εἶπειν, ὡς ἔπος εἶπειν, ὡς συνελόντι δ' εἶπειν, ὡς ἀπλῶς ἢ συντόμως ἢ διὰ βραχέων εἶπειν, ὡς εἰκάσαι, ὡς ἔμοι δοκεῖν, ὡς δόξαι, ὡς γε οὕτως δόξαι, ὡς μεμνήσθαι, ὡς ἀκούσαι)

20. Με ευχετική ευκτική. π.χ. "Ὡς ὁ τάδε πορῶν ὀλοῖτο" = ἔτσι να χαθεί...

21. Με ευχετική οριστική.

22. Με προστακτική. π.χ. "Οὐδ' εἰ πάνυ χρηστός ἔσθ; ὡς ἔμοῦ γ' ἔνεκ' ἔστω, βελτίων ἐστί τῆς πόλεως το ἦθος = " ὡς ἔστω" = καθώς ας είναι, όπως μπορεί να είναι.

23. ἢ ὡς όταν προηγείται συγκριτικό προς δήλωση σύγκρισης. (ασύμμετρη ή δυσανάλογη σύγκριση) π.χ. "μαλακώτεροι... ἢ ὡς... (Υπάρχει περίπτωση το "ἢ" να παραλείπεται π.χ. "προθυμότερον... ὡς...")

24. Με δοτική προσωπική του κρίνοντος προσώπου ή της αναφοράς

π.χ. "Μακράν ὡς γέροντι προυστάλης ὁδόν. Κρέων ἦν ζηλωτός, ὡς ἔμοι, ποτέ".

25. Επιφώνημα (=πώς, πόσο, τι) π.χ. "Ὡς ἀστεῖος ὁ ἄνθρωπος!" = "τι ευγενούς ψυχής ἄνθρωπος"

26. ὡσάν, ὡσανεῖ (=σαν) ὡσαύτως = ὡς αὐτως (= ὅμοια), ὡσεῖ, ὡσάν = ὡς εἰ / ἄν.

27. "ὡς τί"; (ενν. γένηται): για ποιο σκοπό;

■ ΑΙ ΘΝΙ ΕΑΘΙ ΕΘΝΙ ΟΑΘ ΝΕΘΙ Ι Ε ■

Εμπρόθετοι είναι οι προσδιορισμοί που εκφέρονται με πρόθεση και πλάγια πτώση. Οι προθέσεις είναι δύο ειδών:

ΚΥΡΙΑΣ (άμφι, ανά, αντί, από, διά, εις, ἐν, ἐκ, ἐπί, κατά, μετά, παρά, περί, πρό, πρὸς, σύν, ὑπέρ, ὑπὸ) και

ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΕΣ (ἀνευ, ἄχρι, ἔνεκα, μά, μέχρι, νή, πλήν, χωρίς, ὡς). Οι κύριες προθέσεις χωρίζονται σε μονόπτωτες (συντάσσονται δηλαδή με μία πτώση), σε διπτωτες και σε τρίπτωτες.

ΘΝΙ ΕΑΘΣ	Ι Α ΑΑΙΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΑΕΣ
ΑΜΦΙ	<p>ΤΟΠΟ Οι οἰκέοντες ἀμφί ταύτης τῆς πόλης</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Ἐλεγον ἀμφί τούτων,</p> <p>ΑΙΤΙΑ Ἄμφι ὧν εἶχον διεφέροντο</p>	<p>ΤΟΠΟ Οἱ Ἄχαιοι ἔστησαν ἀμφί Μενοτιάδῃ,</p> <p>ΧΡΟΝΟ (στους ποιητές)</p> <p>ΑΙΤΙΑ Τί δῆ ποτ' ὦ ξέν; ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε;</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Ἄμφι τῷ θανάτῳ αὐτῆς</p> <p>διξός λέγεται λόγος</p> <p>ΜΕΣΟ (στους ποιητές)</p>	<p>ΤΟΠΟ Καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας ἀμφί πῦρ καθήμενους.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (το περίπου και χρονική διάρκεια) Ἄμφι μέσας νύκτας.</p> <p>ΠΟΣΟ (κατά προσέγγιση) Ἄρματα δρεπανηφόρα ἀμφί τὰ εἰκοσιν.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ ἢ ΣΚΟΠΟ Φαλίνοσ ἦν ἐπιστήμων ἀμφί τὰς τάξεις</p> <p>ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ Ἄμφι δειπνον ἔχειν</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ (ΣΥΝΟΔΕΙΑ: Οἱ ἀμφί τινα)</p>
ΑΝΑ	(Απαντάται μόνο στους ποιητές και δηλώνει ΤΟΠΟ)	(Απαντάται μόνο στους ποιητές και δηλώνει ΤΟΠΟ)	<p>ΤΟΠΟ (κίνηση) Τὰ πλοῖα ἀνά τὸν ποταμόν οὐ δύνανται πλέειν.</p> <p>ΤΟΠΙΚΗ ΕΚΤΑΣΗ - ὦκουσ ἀνά τὰ ὄρη.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (διάρκεια & διανομή) - Ἄξιώτατοσ ἐγένετο ἀνά τὸν πόλεμον τοῦτον - Ἄν' ἐκάστην ἡμέραν.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Φεύγουσιν ἀνά κράτοσ.</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ Ἄνά τὸν αὐτόν λόγον (=σύμφωνά με...)</p> <p>ΔΙΑΝΟΜΗ Επορεύθησαν... ἀνά πέντε παρασάγγασ τῆσ ἡμέρασ</p>

ΘΝΉ ΕΛΘΉΣ	Ί Α ΑΪ ΕΞ	Ί Α ΑΥ ΘΕΞ	Ί Α ΑΙΘΑΘΕΞ
ΑΝΤΙ	<p>ΤΟΠΟ Είστήκεσαν ἀντί τῶν πιτύων.</p> <p>ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Στρατηγός ἠρέθη Ξενοφῶν ἀντί Προξένου.</p> <p>ΣΥΓΚΡΙΣΗ ἢ ΟΜΟΙΟΤΗΤΑ Αἰρετώτερος ὁ καλὸς θάνατος ἀντί τοῦ αἰσχροῦ βίου.</p> <p>ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ Τὴν ἐλευθερίαν ἐλοίμην ἂν ἀνθ' ὧν ἔχω</p> <p>ΑΙΤΙΑ Τοῦτον τιμωρεῖσθε ἀνθ' ὧν ἐποίησε.</p> <p>ΕΠΙΚΛΗΣΗ, ΧΑΡΙΝ ΤΙΝΟΣ Ἐάντι παιδῶν τῶνδε σ' ἰκετεύομεν</p>	-	-
ΑΠΟ	<p>ΤΟΠΟ (κίνηση, στάση, απομάκρυνση, αφετηρία, προέλευση) - Ἐποσπίασαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας.</p> <p>ΧΡΟΝΟ Ἐπὸ τούτου τοῦ χρόνου.</p> <p>ΚΑΤΑΓΩΓΗ Οἱ ἀφ' Ἡρακλέους.</p> <p>ΜΕΡΙΣΜΟ Ἐλίγοι ἀπὸ πολλῶν.</p> <p>ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΙΤΙΟ Ἐπράχθη ἀπ' αὐτῶν οὐδέν ἔργον.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Ἐπὸ τούτου τοῦ τολήματος ἐπηνέθη.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Ἐπὸ τοῦ προφανοῦς ἐμάχοντο.</p> <p>ΥΛΗ ...ἀπὸ ξύλων πεποιημένα</p> <p>ΟΡΓΑΝΟ ἢ ΜΕΣΟ Στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τῶν χρημάτων.</p>	-	-

ΘΝΉ ΕΛΟΣ	Ι Α ΑΙ ΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ
ΔΙΑ	<p>ΤΟΠΟ (κίνηση διαμέσου, έκταση) ποταμός ρεῖ διά τῆς Κελαίων πόλεως.</p> <p>ΧΡΟΝΟ Οὐδεις η̅τύχηκε διά βίου.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Ἐπῆλθον διά τάχους.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Διά τούτων τῶν λόγων, ἐχθρόν ἡγοῦμαι Φίλιππον.</p> <p>ΜΕΣΟ ἢ ΟΡΓΑΝΟ Διά τῶν ὀφθαλμῶν ὀρώμεν</p> <p>ΥΛΗ Κατασκευάζεν εἰδῶλα δι' ἐλέφαντος...</p> <p>ΚΑΤΑΓΩΓΗ ...διά βασιλέων πεφικῶς</p> <p>ΜΕΡΙΣΜΟ Διά πέντε ἐτών.</p> <p>ΜΕΤΑΞΥ Ὁ δ' ἔπρεπε και διά πάντων</p>	-	<p>ΤΟΠΟ (κίνηση διαμέσου, έκταση) Ἐλαύνομεν διά τάφρον ἵππους</p> <p>ΧΡΟΝΟ Ἦλθεν ὄνειρος διά νύκτα</p> <p>ΑΙΤΙΑ Διά τὸν ὀλεθρον τῶν στρατιωτῶν ὠργίζοντο</p> <p>ΣΚΟΠΟ Διά τοῦτο, ἴνα τὰ λοιπὰ βελτίω γένηται</p>

ΘΝΙ ΕΛΟΣ	Ι Α ΑΙ ΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ
ΕΙΣ Η ΕΣ	-	-	<p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ</p> <p>ΤΟΠΟ (κίνηση προς, έκταση) Κύρος συγκαλεί εις την έαυτου σκηνήν Πέρσας.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (διάρκεια) Εις την ύστεραιαν ούχ ήκεν.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Εις καιρόν, εις δύναμιν (=με δύναμη)</p> <p>ΟΡΙΟ(τόπου και χρόνου) Εις την έσπεραν</p> <p>ΠΟΣΟ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Διέφθειραν εις όκτακοσίους.</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Είχον τά δρέπανα εις την γην βλέποντα.</p> <p>ΕΝΩΠΙΟΝ - ά είπον εις άπαντας ούκ άρνήσσομαι.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Ούτος διέφερε Θιβρωνος εις τό άρχειν.</p> <p>ΣΚΟΠΟ Ταύτα έποίησαν ές ώφέλειαν.</p> <p>ΔΙΑΝΟΜΗ (διαίρεση) Τό στρατεύμα ήκολούθει εις δύο.</p> <p>ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Έκ πολέμου εις ειρήνην έμβαινω.</p>

ΘΝ' ΕΛΟΣ	Ι Α ΑΙ ΠΕ	Ι Α ΑΙ ΟΕ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ
EN	-	<p>ΤΟΠΟ (στάση και διεύθυνση) Ἄλλο στρατεύμα συνελέ- γετο ἐν Χερσονήσῳ.</p> <p>ΧΡΟΝΟ Ἔλαβεν ἐν ὀκτῷ ἡμέραις ἐννέα πόλεις.</p> <p>ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ Ἐν κινδύνῳ, ἐν ἀπορίᾳ, ἐν ἀνάγκῃ...</p> <p>ΕΝΩΠΙΟΝ Ἐν Δαναοῖσιν ἀγορεύεις</p> <p>ΠΛΗΣΙΟΝ Ἦλθον εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν ἐν τῷ Εὐξεινῷ πόντῳ.</p> <p>ΜΕΤΑΞΥ ἢ ΣΥΜΦΩΝΙΑ Ἐν τοῖς αὐτοῖς νόμοις τε καὶ ἔθεσι τρέφονται.</p> <p>ΟΡΓΑΝΟ ἢ ΜΕΣΟ Ἐν λόγοις πείθω τινά.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Ἐν τάξει ἐπεσθαι...</p> <p>ΕΞΑΡΤΗΣΗ Τῆς Ἑλλάδος ἐν ταῖς γυναιξίν ἐστιν ἡ σωτηρία.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Ἡ ἐπιστολή ἠφανίσθη ἐν τῷ ἀγγέλῳ.</p>	-

ΘΝ Ή ΑΘΣ	Ϊ Α ΑΓΓΕΣ	Ϊ Α ΑΙ ΟΕΣ	Ϊ Α ΑΙΘΑ ΟΕΣ
ΕΞ ή ΕΚ	<p>ΤΟΠΟ (απομάκρυνση και κίνηση, προέλευση και αφετηρία). Ουδείς αὐτῶ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἀντίου.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (αφετηρία) Ὁρα βουλευέσθαι ὅ,τι χρεῖ ποιεῖν ἐκ τούτων (=κατόπιν τούτων)</p> <p>ΚΑΤΑΓΩΓΗ Οἱ ἐξ Ἡρακλέους (=οἱ παῖδες τοῦ Ἡρακλέους).</p> <p>ΟΡΓΑΝΟ ή ΤΡΟΠΟ Τὸ στράτευμα ἐπορίζετο σῖτον ἐκ τῶν ὑποζυγίων.</p> <p>ΥΛΗ Ἐποιοῦντο διαβάσεις ἐκ τῶν φοινίκων.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Ἐκ λόγων... κακῶς ἐπραξα.</p> <p>ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΙΤΙΟ Τοῦτο μοι ἐκ Θεοῦ δέ - δοται.</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ Ἐκ τῶν ἔργων χρεῖ μᾶλλον ἢ ἐκ τῶν λόγων τήν ψῆφον φέρειν.</p> <p>ΕΞΑΡΤΗΣΗ Ἐκ τῆς θαλάσσης ἤρτηται ἡ σωτηρία</p>	-	-

ΘΝΙ ΉΑΟΣ	Ι Α ΑΙΙΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙΟΕΣ
<p>ΕΠΙ</p>	<p>ΤΟΠΟ (στάση) Τά επί Θράκης (ενν. χωρία)</p> <p>ΠΛΗΣΙΟΝ (σπανίως) Έκλευον αυτούς μείναι επί του ποταμού.</p> <p>ΕΝΩΠΙΟΝ Έπί πολλών μαρτύρων τουτ' έπαθον.</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Άνεχώρησαν επ' οίκου.</p> <p>ΧΡΟΝΟ Έπί των τριάκοντα.</p> <p>ΕΞΑΡΤΗΣΗ Έφ' έαυτου.</p> <p>ΣΚΟΠΟ (έφ' ου έτάχθημεν)</p> <p>ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ και ΑΡΧΗ Ο επί των όπλιτών</p> <p>ΔΙΑΝΟΜΗ και ΧΩΡΙΣΜΟ Έτάχθησαν επί τεττάρων.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Έπί τής ήμετέρας πόλεως ουδέν έχω τοιούτον ειπέιν.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Ούκ έχων πρόφασιν έφ' ής του βίου λόγον δοίην.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Έπί άληθείας ουδεμιās ειρημένα</p>	<p>ΤΟΠΟ (στάση, ακο-λουθία, το πλησίον) Οικοϋσιν επί τώ Ισθμώ. Έτάχθησαν επί τούς όπλίταις πελτοφόροι.</p> <p>ΧΡΟΝΟ Έπί τούτοις Ξενοφών τάδε ειπέ.</p> <p>ΕΝΩΠΙΟΝ Έπί τούς δικασταίς έλεγε.</p> <p>ΠΡΟΣΘΗΚΗ Οι των Περωών παιδες καρδάμου μόνον έχουσιν επί τώ σίτω (=μαζί με Ι)</p> <p>ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ και ΑΡΧΗ Πολλοί οι επί τούς ύποζυγίαιςΙ.</p> <p>ΣΚΟΠΟ Σύμμαχοι έγενόμεθα ούκ επί καταδουλώσει των Έλλήνων.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Έπαινώ σε έφ' οίς λέγεις.</p> <p>ΟΡΟ ή ΣΥΜΦΩΝΙΑ Μισθωθηναι ούκ επί τούτω έφασαν</p> <p>ΕΞΑΡΤΗΣΗ Έφ' ύμιν έστι τούτους κολάζειν.</p> <p>ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ Οι Όδρύσαι θάψαντες τούς έαυτών νεκρούς πολύν αΐον εξέπιον επί αύταίς.</p>	<p>ΤΟΠΟ (στάση και τοπική έκταση) Παρετέτατο ή τάφος διά του πεδίου επί δώδεκα παρασάγγας.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (χρονική διάρκεια) Έπί δέκα έτη έπολέμουν.</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (απλώς ή με εχθρική διάθεση) Επορεύθησαν επί τον Τηλεβόαν ποταμόν.</p> <p>ΣΚΟΠΟ Έπί θάνατον ήγετο Όροντας</p> <p>ΕΠΙΒΛΕΨΗ και ΑΡΧΗ (ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ) Άγησίλαος Ξενοκλέα έταξεν επί τούς ίππέας.</p> <p>ΟΡΙΟ (τόπου χρόνου (ποσού)) Έπί τριακόσια (=μέχρι)</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Διαφέρει επί πράξιν</p> <p>ΤΡΟΠΟ Σύ τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέ της επί τά πονηρότατα (=κατά τρόπον πονηρότατον)</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ - Έπί τώ σωφρονέστερον = σύμφωνα με την φρόνηση - Έπί ίσα</p>

ΘΝ' ΕΛΟΣ	Ι' Α' ΑΙΤΕΣ	Ι' Α' ΑΙ ΟΕΣ	Ι' Α' ΑΙ ΟΕΣ
ΚΑΤΑ	<p>ΤΟΠΟ (στάση και διεύθυνση) Ἄμφότεροι ὤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν... .</p> <p>ΧΡΟΝΟ Κατὰ παντός τοῦ αἰῶνος</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ (ἢ ΑΙΤΙΑ) Ταῦτα κατὰ πάντων</p> <p>Περσῶν ἔχομεν λέγειν.</p> <p>ΕΝΑΝΤΙΩΣΗ Μάρτυρας κατ' ἐμοῦ παρέχεται.</p> <p>ΟΡΚΟ ΙΚΕΣΙΑ - Ἐπιorkήσασα κατὰ τῶν παιδῶν τῆς ἑμαυτῆς τὸν βίον καταλιπεῖν. - Ὁμόσαντες καθ' ἰερῶν.</p>	-	<p>ΤΟΠΟ - (κίνηση, στάση, ἔκταση) Ἔπλεον κατὰ τὸν ποταμὸν. - (διὰ μέσου) Κατὰ θάλατταν ἐπέμπετο - (το ἀπέναντι) Τισσαφέρης κατὰ τοῦς Ἕλληνας τεταγμένος ἦν. - (ακολουθία) ...ἤρσαν κατὰ τοῦς ἄλλους (= μετὰ τοὺς ἄλλους)</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Ἐβόα Κύρος ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολεμίων.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (διάρκεια) Κατὰ τὸν πρότερον πόλεμον.</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ Κλέαρχος ἠγεῖτο κατὰ τὰ παρηγγελμένα.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Κατὰ τὴν τροφήν τῶν παιδῶν τοιαῦτα ἔλεγεν (=σχετικά με)</p> <p>ΠΟΣΟ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ</p> <p>ΑΙΤΙΑ Ἐπραξαν τοῦτο κατ' ἔχθος</p> <p>ΣΚΟΠΟ Ἐπεδήμει κατ' ἐμπορίαν.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Καθ' ἡσυχίαν ἤλθον.</p> <p>ΧΩΡΙΣΜΟ και ΔΙΑΝΟΜΗ Οἱ βάρβαροι παρήλαυνον τεταγμένοι κατὰ ἴλας καὶ κατὰ τάξεις.</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ</p>

ΘΝΉ ΕΑΟΣ	Ι Α ΑΙ ΪΞ	Ι Α ΑΙ ΟΞ	Ι Α ΑΙ ΟΑΞ
ΜΕΤΑ	<p>(ΤΟΠΟ-) ΜΕΤΑΞΥ (σπάνια) Έως ήν μετ' ανθρώπων (=μεταξύ των ζώντων)</p> <p>ΤΟ ΟΜΟΥ (ή ΣΥΝΕΡΓΕΙΑ ή ΚΟΙΝΩΝΙΑ) - Τήν πόλιν εξέλιπον οί ένοικοῦντες μετά Συνενέ- σιος. - Είμί μετά τῶν φίλων.</p> <p>ΣΥΝΟΔΕΙΑ Πορεύομαι μεθ' ὑμῶν.</p> <p>ΧΡΟΝΟ Λίπα ἠλείψαντο μετά τοῦ γυμνάζεσθαι.</p> <p>ΠΡΟΣΘΗΚΗ Γενοῦ μετά τοῦ συνετοῦ καί δυνατός.</p> <p>ΤΡΟΠΟ (ή ΜΕΣΟ) Οὐ βούλομαι κτάσθαι τι μετ' ἀδικίας.</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ Οὐ μετά τῶν κειμένων νόμων αἱ τοιαῦτα σύνοδοι ἦσαν.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Δίς κέκριμαι μετά φαύ- λης διαβολῆς</p>	(Απαντάται μόνο στους ποιητές)	<p>ΤΟΠΟ (ανάμεσα διεύθυνση κίνηση έκταση) ἴκοντο μετά Τρώας καί Ἀχαιοῦς (μεταξύ) μετά πάντας ὀμήλικας ..</p> <p>ΧΡΟΝΟ (καί χρονική ἀκολουθία) μετά τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ Πρόξενος καί Ξενοφῶν.</p> <p>ΤΑΞΗ ἢ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ Θειότατον μετά θεοῦς ἢ ψυχῆ.</p>

ΘΝ' ΕΛΟΣ	Ι Α ΑΙ ΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΑ ΟΕΣ
ΠΑΡΑ	<p>ΤΟΠΟ (πλησίον, απομάκρυνση)</p> <p>ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ Φάσαγον έρύσσατο παρά μηροῦ. Έρχονται παρά βασιλέως καί Τισαφέρνους κήρυκες.</p> <p>ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΙΤΙΟ παρά πάντων τούτο όμολογεΐται.</p> <p>(ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ)</p> <p>ΤΡΟΠΟ (ΜΕΣΟ) Δεί... βεβαιώσασθαι παρά τού λόγου.</p>	<p>ΤΟΠΟ (πλησίον) ή ΧΡΟΝΟ Μένων έμεινε παρ' Άρραΐω.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ ή ΚΡΙΣΗ (το κατά την κρ.) Δοκείς παρ' ήμίν ού βεβουλεῦσθαι κακῶς.</p> <p>ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ -(ΚΤΗΤΟΡΑ) Τήν παρ' έαυτῶ δύναμιν</p> <p>ΠΛΗΣΙΟΝ Τσσαύτην λαμβάνει δόξαν, ὄστε παρά πᾶσιν ανθρώποις αγαπάσθαι.</p> <p>ΕΞΑΡΤΗΣΗ Έστιν τι παρά τινι (ή παρά τινά) = εξαρτάται από κάποιον. Παρά τούτον (ή και τούτω) είναι τή πόλει τήν σωτηρίαν (ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΛΟΓΟΙ)</p>	<p>ΤΟΠΟ (στάση, κίνηση, πλησίον) Έην παρά τόν Εύφράτην πάροδος στενή.</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Έγχε τούς νεανίσκους παρά τόν Χειρίσαφον.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (χρονική διάρκεια) Δόλιον άνδρα φεύγε παρ' όλον τόν βίον.</p> <p>ΣΥΓΚΡΙΣΗ Στόλων μέγιστος οὔτος έγένετο, ὄστε τόν Δαρείου τόν επί Σκύθας παρά τούτον μηδέν φαίνεσθαι.</p> <p>ΕΝΑΝΤΙΟΤΗΤΑ ΠΑΡΑΒΑΣΗ Δόξομεν παρά τάς σπονδάς ποιείν.</p> <p>ΔΙΑΦΟΡΑ ή ΕΞΑΙΡΕΣΗ Ούκ έχω παρά ταῦτα άλλο φάναϊ. Παρά μικρόν ήλθεν άποθανείν.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Παρά τήν ήμετέραν ήμέλειαν έπηύξηται Φίλιππος</p> <p>ΕΝΑΛΛΑΓΗ (ΚΤΗΤΟΡΑ) (Ημέραν παρ' ήμέραν.</p> <p>ΠΡΟΕΛΕΥΣΗ Τήν παρ' έμέ δύναμιν.</p> <p>ΕΞΑΡΤΗΣΗ</p>

ΘΝΉ ΕΑΟΣ	Ι Α ΑΙ ΕΣ	Ι Α Ι ΟΕΣ	Ι Α Ι ΟΑ ΟΕΣ
ΠΕΡΙ	<p>ΤΟΠΟ Κατέλυσε τά τείχη περί Δαρδανίας.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Τι χρή παιεῖν περί ὧν λέγεις;</p> <p>ΣΚΟΠΟ ἢ ΑΙΤΙΑ Σύν τοῖς ὄπλοις καί περί τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχοῦμεθα.</p> <p>ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ Περί μεγίστων ὁ ἀγών ἐστι.</p> <p>ΑΞΙΑ Περί πολλοῦ ἢ περί παντός ποιούμεαι ἢ ἡγοῦμαι τι περί πλείονος...</p>	<p>ΤΟΠΟ Εἶχον στρεπτούς (=περιδέραια) περί τοῖς τραχήλοις.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Θαρρεῖ περί τῷ ἑαυτοῦ σώματι...</p> <p>ΑΙΤΙΑ ἢ ΣΚΟΠΟ (σπανίως) Ἄνάγκη κινδυνεύοντα περί αὐτῶ...</p>	<p>ΤΟΠΟ (κίνηση, στάση, ἔκταση) Κατεστρατοπεδεύσατο περί τό τῆς Ἄρτεμιδος ἱερόν.</p> <p>ΧΡΟΝΟ Κῦρος ἐξέτασιν ποιεῖται περί μέσας νύκτας.</p> <p>ΠΟΣΟ ΚΑΤΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ Νῆες περί τὰς ἐβδομήκοντα.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Ὅμολογεῖς περί ἐμέ ἀδικος γεγενῆσθαι;</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ</p>
ΠΡΟ	<p>ΤΟΠΟ Οὔτοι πρό βασιλέως τεταγμένοι ἦσαν.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (προτερόχρονο) πρό τῆς μάχης</p> <p>ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ Πρό τῆς Ἑλλάδος ἀποθνήσκει.</p> <p>ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΡΟΤΙΜΗΣΗ Αἰρούμαι πρό δουλείας θάνατον.</p> <p>ΤΟ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΙΝΟΣ (ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗ) Πρέπων ἐφυσ πρό τῶν δεφωνεῖν.</p>	—	—

ΔΝ ΕΑΟΣ	Ι Α ΑΑΓΙ ΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙΟΑ ΟΕΣ
ΠΡΟΣ	<p>ΤΟΠΟ Ἔπεσθε τὰ ὑποζύγια ἔχοντες πρὸς τοῦ ποταμοῦ.</p> <p>ΚΑΤΑΓΩΓΗ ἢ ΑΦΕΤΗΡΙΑ Ἐλεύθερος καὶ πρὸς πατρός καὶ πρὸς μητρός</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ ἢ ΚΡΙΣΗ Δρῶμεν ἄδικον οὐδέν οὔτε πρὸς θεῶν, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων.</p> <p>ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΙΤΙΟ Κῦρος ὁμολογεῖται πρὸς πάντων κράτιστος γενέσθαι φίλους θεραπεύειν.</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ ἢ ΤΟ ΑΡΜΟΖΟΝ Ἐτοπα λέγεις καὶ οὐδαμῶς πρὸς σοῦ.</p> <p>ΩΦΕΛΕΙΑ Σπονδάς ἐποίησαντο πρὸς τῶν Θηβαίων μᾶλλον ἢ ἑαυτῶν.</p> <p>ΙΚΕΣΙΑ ἢ ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ Πρὸς θεῶν, πρὸς ἀνθρώπων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς παίδων.</p> <p>ΕΝΩΠΙΟΝ Ἄτι δίκαιον πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, τοῦτο πράξω (=ενώπιον, ἀπέναντι τῶν θεῶν...)</p> <p>ΑΙΤΙΑ ἢ ΕΝΩΠΙΟΝ στον Ἡρόδ.</p> <p>Φυλακαὶ κατέστησαν πρὸς Αἰθίοπων.</p>	<p>ΤΟΠΟ (πλησίον) Κλέαρχος καθίστατο πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ</p> <p>ΠΡΟΣΘΗΚΗ Πρὸς τούτοις μανθάνουσι καὶ τοξεύειν.</p> <p>ΕΝΩΠΙΟΝ Πρὸς τῷ διαιτητῇ λέε-γω.</p> <p>ΕΝΑΣΧΟΛΗΣΗ ἢ ΠΡΟΣΗΛΩΣΗ - Πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι. - Ἴνα πρὸς τῷ καθ' ἡμέραν ἀναγκάζονται εἶναι.</p>	<p>ΤΟΠΟ Ἐπεχώρησαν πρὸς τὸν λόφον.</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ (ΦΙΛΙΚΗ ἢ ΕΧΘΡΙΚΗ) Κῦρος πρὸς βασιλέα ἐπέμψε πρέσβεις</p> <p>ΧΡΟΝΟ Πρὸς ἐσπέραν ἦν.</p> <p>ΣΚΟΠΟ Πρὶν καταλῦσαι τὸ στράτευμα πρὸς ἄριστον βασιλεὺς ἐφάνη.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι οὐ πρὸς ἀργύριον τὴν εὐδαιμονίαν ἐκρίνον.</p> <p>ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΑΡΑΒΟΛΗ Ἔχουσι χῶραν πρὸς τὸ πλῆθος τῶν πολιτῶν ἐλαχίστην.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Πρὸς φιλιάν ἤξιον οἱ Ἕλληνες ἀφιέναι αὐτοὺς Κύρον.</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ Βουλεύονται πρὸς τοὺς καιροὺς (=σύμφωνα)</p> <p>ΑΙΤΙΑ Πρὸς τὴν κακοπραγίαν τῶν Ἀθηναίων ἐπηρμένοι ἦσαν οἱ Ἕλληνες.</p> <p>ΕΝΩΠΙΟΝ Διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους (ΟΡΙΟ) Διέβαινον βρεχόμενοι πρὸς ὄμφαλον.</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ (ἀντὶ ἀπλῆς δοτικῆς) Μάχομαι πρὸς τινά.</p>

ΘΝ' ΕΛΟΣ	Ι Α ΑΙΓΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΑ ΟΕΣ
ΣΥΝ ή ΞΥΝ	-	<p>ΣΥΝΟΔΕΙΑ Βασιλεύς σύν πολλῶ στρατεύματι προσέρχεται.</p> <p>ΚΟΙΝΩΝΙΑ ή ΤΟ ΟΜΟΥ Ἐπαιδεύετο σύν τῷ ἀδελφῷ.</p> <p>ΣΥΝΕΡΓΙΑ Μάχομαί συν τινί</p> <p>ΒΟΗΘΕΙΑ Πειρασόμεθα σύν τοῖς θεοῖς ἀμύνεσθαί.</p> <p>ΟΡΓΑΝΟ ή ΜΕΣΟ Ἐμάχοντο σύν μαχαίρα καί θώρακι.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Σύν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο εἰς τήν ἑαυτοῦ τάξιν ἕκαστος.</p> <p>ΣΥΜΦΩΝΙΑ (ή ΣΥΓΚΡΙΣΗ) Σύν τῷ νόμῳ τήν ψῆφον τίθεσθε, ὡ δικασταί.</p>	-
ΥΠΕΡ	<p>ΤΟΠΟ Πόλις ὑπέρ τοῦ λιμένος κεῖται.</p> <p>ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ή ΠΡΟΣ ΧΑΡΙΝ Ἵπέρ τῆς Ἑλλάδος ἐτιμωρούμην τούς Θράκας.</p> <p>ΣΚΟΠΟ Ἵπέρ δόξης πάντα ποιούσι.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Βασιλεύς ὑπέρ τῶν γεγεννημένων ὠργίζετο.</p> <p>ΑΝΑΦΟΡΑ Ἵπέρ τούτου νῦν μέλ- λετε τήν ψῆφον φέρειν.</p> <p>ΤΟ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΙΝΟΣ (ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΥΣΗ) Ἐγώ ὑπέρ σοῦ ἀποκρι- νοῦμαι</p>	-	<p>ΤΟΠΟ (επάνω από) Κλέαρχος ἐπολέμει τοῖς Θραξι τοῖς ὑπέρ τόν Ἑλλησποντον οικοῦσι.</p> <p>ΥΠΕΡΒΑΣΗ ΜΕΤΡΟΥ ΟΡΙΟΥ Ἵπέρ τοῦ δέοντος, ὑπέρ ἄνθρωπον (καί ΧΡΟΝΙΚΩΣ: Τοῖς ὑπέρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονόσι)</p> <p>ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΕΜΠΡΟΘΕΤΟ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ</p>

ΘΝ' ΕΛΟΣ	Ι Α ΑΙΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ	Ι Α ΑΙ ΟΕΣ
ΥΠΟ	<p>ΤΟΠΟ Πηγή υπό της πλατάνου ρει.</p> <p>ΑΙΤΙΑ Οὐκ ἠδύναντο καθεύδειν ὑπό λύπης (=ένεκα λύπης)</p> <p>ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΙΤΙΟ Ἴδῃ πολλοὶ δεσπότηι βία ὑπό τῶν δούλων ἀπέθανον.</p> <p>ΤΡΟΠΟ Ἴεζη ὑπό πολλῆς ἐπιμελείας.</p> <p>ΟΡΓΑΝΟ ΜΕΣΟ Οἱ βάρβαροι... ἐτόξευον ὑπό μαστίγων.</p> <p>ΣΥΝΟΔΕΙΑ Λακεδαίμονιοι βραδέως καὶ ὑπ' αὐλητῶν πολλῶν ἐχώρουν.</p> <p>ΥΠΟΤΑΓΗ Ἄρετῶσι δέ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ (=εἶναι ευτυχεῖς λαοὶ ὑποταγμένοι σ' αὐτόν).</p>	<p>ΤΟΠΟ Ἔσταναι ὑπό τινι δένδρω.</p> <p>ΠΟΙΗΤΙΚΟ ΑΙΤΙΟ (σπάνια κυρίως στους ποιητές) «Ἀρχόμενος ὑπ' ἐκείνοισι».</p> <p>ΜΕΣΟ (ποιητικά)</p> <p>ΥΠΟΤΑΓΗ Τῶν Ἑλλήνων οἱ μὲν ὑφ' ἡμῖν, οἱ δέ ὑπό Λακεδαίμονιοις εἰσίν.</p> <p>ΕΠΙΒΛΕΨΗ ΕΠΙΣΤΑΣΙΑ Τυγχάνει ὑπό παιδοτριβῆ ἀγαθῷ πεπαιδευμένος.</p>	<p>ΤΟΠΟ Κλέαρχος ὑπό τόν λόφον ἔστησε τό στράτευμα.</p> <p>ΧΡΟΝΟ (καὶ χρονικὴ διάρκεια) Ἰγὸ τόν αὐτόν χρόνον ἐξεπλευσαν.</p> <p>ΥΠΟΤΑΓΗ Αἴγυπτος ὑπό βασιλέα ἐγένετο.</p> <p>ΜΕΤΡΟ (το περίπου) Ταυτ' ἐστίν ὑπό τι ἄτοπα.</p>

■ Ἄ Ἐ Λ Ο Ἄ × Ἰ ὸ Ἐ Ἄ Ἐ Ἐ Ἰ Ἰ Ἐ Ἄ Ὀ Ἄ Ἐ ὸ ■

<p>1. ἄνευ - χωρίς (χωριστά από, δίχως)</p>	<p>Γενική</p>	<p>α. εξαίρεσιν ἢ χωρι- σμών ἢ στέρησιν</p> <p>β. προσθήκην (=εκτός του, εκτός από, κοντά εἰς)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ἄνευ Λακεδαιμονίων (=χωρίς τους Λ.) - πόνου χωρίς οὐδέν εὐτυχεῖ. - δεῖ δέ χρημάτων καί ἄνευ τούτων οὐδέν ἔστι γενέσθαι. • ἄνευ τούτου κάκεινο ἔστιν ἰδεῖν (=εκτός από αυτό, κοντά εἰς αυτό). -χωρίς δέ τούτων (=εκτός από)
<p>2. ἄχρι, μέχρι</p>	<p>Γενική</p>	<p>α. τοπ. τέρμα</p> <p>β. χρον. τέρμα</p>	<ul style="list-style-type: none"> • μέχρι τοῦ τείχους. - ἄχρι τῆς εἰσόδου τοῦ ἱεροῦ. • μέχρι ἑσπέρας. - ἄχρι τοῦ θορυβῆσαι (=μέχρις ὅτου ἤρχισεν ὁ θόρυβος)
<p>3. ἔνεκα, (εἴ-) ἢ ἔνεκεν</p>	<p>Γενική</p>	<p>α. αἰτίαν (αναγκ. αἰτιον)</p> <p>β. σκοπόν (τελ. αἰτιον)</p> <p>γ. αναφοράν</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ἔνεκα (= ἐξ αἰτίας, λόγῳ) τῶν ἀδικημάτων αὐτοῦς ἀπέκτειναν. • τῶν παίδων ἔνεκα βούλει ζῆν (=χάριν τῶν παίδων, διὰ τοὺς παῖδας) • φῶς εἰ μὴ εἴχομεν, ὅμοιοι τοῖς τυφλοῖς ἂν ἦμεν ἔνεκα γε τῶν ἡμετέρων ὀφθαλμῶν (= ὅσον ἀφορᾷ βεβαίως τοὺς...)
<p>4. Πλὴν</p>	<p>Γενική</p>	<p>εξαίρεσιν</p>	<ul style="list-style-type: none"> • πάντες πλὴν ἐμοῦ (= ἐκτός ἀπὸ ἐμέ, ἐξαιρέ- σει ἐμοῦ) ὑμᾶς προδεδώκασι.
	<p>Ὁμοιοπᾶτως ἄλλου ὄρου</p>	<p>εξαίρεσιν</p>	<ul style="list-style-type: none"> • οὐδέν ἔστιν ἄλλο φάρμακον πλὴν λόγος (= ἐκτός ἀπὸ τόν λόγον, παρά μόνον ὁ λόγος) • - παντὶ δήλον πλὴν ἐμοῖ - οὐκ οἶδα πλὴν ἔν (= οὐκ οἶδα οὐδέν ἄλλο πλὴν ἔν)
<p>5. Χάριν</p>	<p>Γενική</p>	<p>σκοπόν</p>	<ul style="list-style-type: none"> • συγχωρῶ τοῦ λόγου χάριν
<p>6. ὡς, (πρός, εἰς)</p>	<p>Αἰτιατική</p>	<p>διεύθυνσιν πρὸς πρόσωπον</p>	<ul style="list-style-type: none"> • πρέσβεις πέπομφεν ὡς βασιλέα. • τόν ὅμοιον ἄγει θεός ὡς τόν ὅμοιον.
<p>7. νή</p>		<p>ὄρκον καταφατικόν (επὶ βεβαιώσεως)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • νή τὴν Ἥραν ἄγαμαι γε τὰς ἀποκρίσεις (εμπροθ. κατομοτικός προσδιορισμός).
<p>8. μὰ</p>		<p>ὄρκον ἀποφατικόν (επὶ ἀρνήσεως)</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ἐγώ, μὰ Δί' οὐκ οἶδά τι τῶν γεγεννημένων (εμπροθ. απομοτικός προσδιορισμός)

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

ΕΞΕΤΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΙΘΙ ΟΑΝΕΙ Υ Ο

ONOM.	λύων	λύουσα	λύων	λύσας	λύσασα	λύσαν
GEN.	λύοντος	λυούσης	λύοντος	λύσαντος	λυσάσης	λύσαντος
ΔΟΤ.	λύοντι	λυούση	λύοντι	λύσαντι	λυσάση	λύσαντι
ΑΙΤ.	λύοντα	λύουσαν	λύων	λύσαντα	λυσάσαν	λύσαν
ΚΛΗΤ.	λύων	λύουσα	λύων	λύσας	λύσασα	λύσαν

ΘΕΞΕ ΟΙ ΟΕΙ ΟΑΝΕΙ Υ Ο

ONOM.	λύοντες	λύουσαι	λύοντα	λύσαντες	λύσασαι	λύσαντα
GEN.	λυόντων	λυουσών	λυόντων	λυσάντων	λυσασών	λυσάντων
ΔΟΤ.	λύουσι	λυούσαις	λύουσι	λύσασι	λυσάσαις	λύσασι
ΑΙΤ.	λύοντας	λυούσας	λύοντα	λύσαντας	λυσάσας	λύσαντα
ΚΛΗΤ.	λύοντες	λύουσαι	λύοντα	λύσαντες	λύσασαι	λύσαντα

ΑΙΘΙ ΟΑΝΕΙ Υ Ο

ONOM.	λυθείς	λυθείσα	λυθέν	λελυκώς	λελυκυία	λελυκός
GEN.	λυθέντος	λυθείσης	λυθέντος	λελυκότος	λελυκυίας	λελυκότος
ΔΟΤ.	λυθέντι	λυθείση	λυθέντι	λελυκότι	λελυκυία	λελυκότι
ΑΙΤ.	λυθέντα	λυθείσαν	λυθέν	λελυκότα	λελυκυίαν	λελυκός
ΚΛΗΤ.	λυθείς	λυθείσα	λυθέν	λελυκώς	λελυκυία	λελυκός

ΘΕΞΕ ΟΙ ΟΕΙ ΟΑΝΕΙ Υ Ο

ONOM.	λυθέντες	λυθείσαι	λυθέντα	λελυκότες	λελυκυίαι	λελυκότα
GEN.	λυθέντων	λυθεισών	λυθέντων	λελυκότων	λελυκυιών	λελυκότων
ΔΟΤ.	λυθείσι	λυθείσαις	λυθείσι	λελυκόσι	λελυκυίαις	λελυκόσι
ΑΙΤ.	λυθέντας	λυθείσας	λυθέντα	λελυκότας	λελυκυίας	λελυκότα
ΚΛΗΤ.	λυθέντες	λυθείσαι	λυθέντα	λελυκότες	λελυκυίαι	λελυκότα

ΑΙΘΙ ΟΑΝΕΙ Υ Ο

ONOM.	δεικνύς	δεικνύσα	δεικνύν	τιθείς	τιθείσα	τιθέν
GEN.	δεικνύντος	δεικνύσης	δεικνύντος	τιθέντος	τιθείσης	τιθέντος
ΔΟΤ.	δεικνύντι	δεικνύση	δεικνύντι	τιθέντι	τιθείση	τιθέντι
ΑΙΤ.	δεικνύντα	δεικνύσαν	δεικνύν	τιθέντα	τιθείσαν	τιθέν
ΚΛΗΤ.	δεικνύς	δεικνύσα	δεικνύν	τιθείς	τιθείσα	τιθέν

ΘΕΞΕ ΟΙ ΟΕΙ ΟΑΝΕΙ Υ Ο

ONOM.	δεικνύντες	δεικνύσαι	δεικνύντα	τιθέντες	τιθείσαι	τιθέντα
GEN.	δεικνύντων	δεικνυσών	δεικνύντων	τιθέντων	τιθεισών	τιθέντων
ΔΟΤ.	δεικνύσι	δεικνύσαις	δεικνύσι	τιθείσι	τιθείσαις	τιθείσι
ΑΙΤ.	δεικνύντας	δεικνύσας	δεικνύντα	τιθέντας	τιθείσας	τιθέντα
ΚΛΗΤ.	δεικνύντες	δεικνύσαι	δεικνύντα	τιθέντες	τιθείσαι	τιθέντα

Η παραγωγή του τυπολογίου από την εταιρεία **Orbit** Graphic Design & Advertising

τηλ. 210 3840020

ΑΙ ΪΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ONOM.	διδούς	διδούσα	διδόν	ιστάς	ιστάσα	ιστάν
GEN.	διδόντος	διδούσης	διδόντος	ιστάντος	ιστάσης	ιστάντος
ΔΟΤ.	διδόντι	διδούση	διδόντι	ιστάντι	ιστάση	ιστάντι
ΑΙΤ.	διδόντα	διδούσαν	διδόν	ιστάντα	ιστάσαν	ιστάν
ΚΛΗΤ.	διδούς	διδούσα	διδόν	ιστάς	ιστάσα	ιστάν

ΘΕΞΕ ΟΙΟΞΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ONOM.	διδόντες	διδούσαι	διδόντα	ιστάντες	ιστάσαι	ιστάντα
GEN.	διδόντων	διδουσών	διδόντων	ιστάντων	ιστασών	ιστάντων
ΔΟΤ.	διδούσι	διδούσαις	διδούσι	ιστάσι	ιστάσαις	ιστάσι
ΑΙΤ.	διδόντας	διδούσας	διδόντα	ιστάντας	ιστάσας	ιστάντα
ΚΛΗΤ.	διδόντες	διδούσαι	διδόντα	ιστάντες	ιστάσαι	ιστάντα

ΑΙ ΪΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ONOM.	τιμών	τιμῶσα	τιμών	φιλῶν	φιλοῦσα	φιλοῦν
GEN.	τιμώντος	τιμώσης	τιμώντος	φιλοῦντος	φιλοῦσης	φιλοῦντος
ΔΟΤ.	τιμώντι	τιμώση	τιμώντι	φιλοῦντι	φιλοῦση	φιλοῦντι
ΑΙΤ.	τιμώντα	τιμώσαν	τιμών	φιλοῦντα	φιλοῦσαν	φιλοῦν
ΚΛΗΤ.	τιμών	τιμῶσα	τιμών	φιλῶν	φιλοῦσα	φιλοῦν

ΘΕΞΕ ΟΙΟΞΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ONOM.	τιμώντες	τιμῶσαι	τιμώντα	φιλοῦντες	φιλοῦσαι	φιλοῦντα
GEN.	τιμώντων	τιμωσών	τιμώντων	φιλοῦντων	φιλοουσών	φιλοῦντων
ΔΟΤ.	τιμῶσι	τιμώσαις	τιμῶσι	φιλοῦσι	φιλοῦσαις	φιλοῦσι
ΑΙΤ.	τιμώντας	τιμώσας	τιμώντα	φιλοῦντας	φιλοῦσας	φιλοῦντα
ΚΛΗΤ.	τιμώντες	τιμῶσαι	τιμώντα	φιλοῦντες	φιλοῦσαι	φιλοῦντα

ΑΙ ΪΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ONOM.	δηλῶν	δηλοῦσα	δηλοῦν	ἐστῶς (τεθνεώς)	ἐστῶσα	ἐστῶς ἢ ἐστός
GEN.	δηλοῦντος	δηλούσης	δηλοῦντος	ἐστῶτος	ἐστῶσης	ἐστῶτος
ΔΟΤ.	δηλοῦντι	δηλούση	δηλοῦντι	ἐστῶτι	ἐστῶση	ἐστῶτι
ΑΙΤ.	δηλοῦντα	δηλοῦσαν	δηλοῦν	ἐστῶτα	ἐστῶσαν	ἐστῶς ἢ ἐστός
ΚΛΗΤ.	δηλῶν	δηλοῦσα	δηλοῦν	ἐστῶς	ἐστῶσα	ἐστῶς ἢ ἐστός

ΘΕΞΕ ΟΙΟΞΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ONOM.	δηλοῦντες	δηλοῦσαι	δηλοῦντα	ἐστῶτες	ἐστῶσαι	ἐστῶτα
GEN.	δηλούντων	δηλουσών	δηλούντων	ἐστῶτων	ἐστῶσών	ἐστῶτων
ΔΟΤ.	δηλοῦσι	δηλούσαις	δηλοῦσι	ἐστῶσι	ἐστῶσαις	ἐστῶσι
ΑΙΤ.	δηλοῦντας	δηλούσας	δηλοῦντα	ἐστῶτας	ἐστῶσας	ἐστῶτα
ΚΛΗΤ.	δηλοῦντες	δηλοῦσαι	δηλοῦντα	ἐστῶτες	ἐστῶσαι	ἐστῶτα

ΑΙΓΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ΟΝΟΜ.	ᾶν	οὔσα	ᾶν
ΓΕΝ.	ᾶντος	οὔσης	ᾶντος
ΔΟΤ.	ᾶντι	οὔση	ᾶντι
ΑΙΤ.	ᾶντα	οὔσαν	ᾶν
ΚΛΗΤ.	ᾶν	οὔσα	ᾶν

ΘΕΞΕ ΟΙ ΟΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

ΟΝΟΜ.	ᾶντες	οὔσαι	ᾶντα
ΓΕΝ.	ᾶντων	οὔσων	ᾶντων
ΔΟΤ.	οὔσι	οὔσαις	οὔσι
ΑΙΤ.	ᾶντας	οὔσας	ᾶντα
ΚΛΗΤ.	ᾶντες	οὔσαι	ᾶντα

ΑΙΓΕΙ ΟΑΝΕΙ Ι Ο

1. Όλες οι αντωνυμίες σε -ος, -η, -ον δεν έχουν κλητική εκτός της αντωνυμίας οὔτος (ᾶ οὔτος, αὔτη-)
2. Οι αντωνυμίες σε -ος έχουν ουδέτερο σε -ον, εξαιρούνται οι αντωνυμίες: ἄλλος, αὐτός, ἐκεῖνος, οὔτος, ὅς (καθώς και το άρθρο ὁ) που έχουν ουδέτερο χωρίς -ν: ἄλλο, αὐτό, ἐκεῖνο, τοῦτο, ὅ (και το άρθρο τό). Διφοροῦνται οι εξής: ταῦτόν και ταῦτό, τοιοῦτον και τοιοῦτο, τοσοῦτον και τοσοῦτο, τηλικούτον και τηλικούτο.
3. Πολλές αντωνυμίες παίρνουν προσχηματισμό (δηλαδή προσθήκη συλλαβής στο τέλος): γέ, πέρ, οὔν, δέ, δήποτε, δηποτοῦν και το φωνήεν «ι».
4. Από τους τύπους της προσωπικής αντωνυμίας του γ' προσώπου εύχρηστοι είναι οι τύποι της δοτικής οἷ, οἷ, -σφίσιν. Αντί της ενικής ονομαστικής γίνεται χρήση των δεικτικών αντωνυμιῶν ὄδε, οὔτος, ἐκεῖνος, αντί των πλαγίων πτώσεων γίνεται χρήση των πλαγίων πτώσεων της οριστικής αντωνυμίας.
5. Από τις κτητικές αντωνυμίες η «ἐός, ἐή, ἐόν» είναι εντελῶς άχρηστη στους πεζούς Αττικούς συγγραφείς, η δε «σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον» σπάνια και αντί αυτών γίνεται χρήση της γενικής της δεικτικής αντωνυμίας ή της οριστικής ή της αυτοπαθούς: ὁ τούτου πατήρ, ὁ πατήρ αὐτοῦ - τούς ἐαυτῶν φίλους, τούς ἐκείνων φίλους...
6. Οι τύποι της αυτοπαθούς αντωνυμίας: σεαυτοῦ, σεαυτῆς..., ἐαυτοῦ, ἐαυτῆς..., βρίσκον και και συνηρημένοι: σαυτοῦ, σαυτῆς... ,αυτοῦ, αὐτῆς... , αὐτῶν, αὐτοῖς...
7. Η επιμεριστική αντωνυμία «οὔδεις, οὔδεμία, οὔδέν» (μηδεις, μηδεμία, μηδέν) κλίνεται ὀπως το αριθμητικό «εἷς, μία, ἐν» αλλά μόνο στο αρσενικό γένος έχει και πληθυντικό αριθμό.

■ Ι ΑΪ ΟΙ ΑΕΕΥΙ Ι Α ΑΓΑΝΑ. ΟΪ ΑΟΞΑ ■

ἄδω, ἄσομαι
 ἀκούω, ἀκούσομαι
 ἄμαρτάνω, ἄμαρτήσομαι
 ἀνανεύω, ἀνανεύσομαι
 ἀπαντῶ, ἀπαντήσομαι
 ἀποδιδράσκω, ἀποδράσομαι
 ἀπολαύω, ἀπολαύσομαι
 γρύζω, (γρύξομαι (ποιητ.))
 δάκνω, δήξομαι,
 (δείδω) δείσομαι
 εικάζω, εικάσομαι
 εἰμί, ἔσομαι
 ἐμῶ, (ἐμοῦμαι (ποιητ.))
 ἐσθίω, ἔδομαι
 ἔψω, ἔψήσομαι
 θαυμάζω, θαυμάσομαι
 θέω, μεταθεύσομαι
 θνήσκω, ἀποθανοῦμαι
 κάμνω, καμοῦμαι
 κατανεύω, κατανεύσομαι
 λαγχάνω, λήξομαι
 λαμβάνω, λήψομαι
 μανθάνω, μαθήσομαι
 νέω (πλέω) νεύσομαι
 οἰμῶζω, οἰμῶξομαι
 οἶδα, εἶσομαι
 ὀλολύζω, (ὀλολύξομαι ποιητ.)
 ὀμνυμι, ὀμοῦμαι
 ὀρῶ, ὄψομαι

βαδίζω, βαδιοῦμαι
 βαίνω, -βήσομαι
 βιῶ, βιώσομαι
 βλέπω, βλέψομαι
 βοῶ, βοησομαι
 γελῶ, γελάσομαι
 γιγνώσκω, γνώσομαι
 παίζω, παιξοῦμαι
 πάσχω, πείσομαι
 πηδῶ, πηδήσομαι
 πίνω, πίομαι
 πίπτω, πεσοῦμαι
 πλέω, πλεύσομαι
 πλεσοῦμαι
 πνέω, (-πνεύσομαι)
 (πνευσοῦμαι)
 ῥέω, εἰσρυήσομαι
 σιγῶ, (σιγήσομαι (ποιητ.))
 σιώπῶ, σιωπήσομαι
 σκώπτω, (σκώψομαι (ποιητ.))
 σπουδάζω, σπουδάσομαι
 συρίττω, (συρίξομαι (μεταγ.))
 τίκτω, τέξομαι
 τρέχω, δραμοῦμαι
 τρώγω, τρώξομαι
 τυγχάνω, τεύξομαι
 (τωθάζω), τωθάσομαι
 φεύγω, φεύξομαι
 φευξοῦμαι

ΑΙ ΝΕΟΙ ΕΑ' ΕΛΕΙΛΑΝΟΣ ΟΙ ΕΔΑΝΑΕΑΙ ΑΙΤΙ Ε
 Ι Α ΟΣΙ ΑΟΑ ΔΑΕΣ ΟΕΣ Σ' Ι ΑΟΣ Σ' Ι ΟΑΑΟΑΝΣ

ΑΙ ΝΕΟΙ Ο	ΔΑΝΑΕΑΙ ΑΙΤΙ Ο
άλισκομαι - έάλων	άλισκομαι - έάλωκα (ήλωκα)
δύομαι - έδυν	γίγνομαι - γέγονα
ίσταμαι - έστην	δύομαι - δέδωκα
σβέννυμαι - (άπ)έσβην (σπαν.)	έγειρομαι - έγρήγορα
φύομαι - έφυν	(έθω) - είωθα
	(είκω) - έοικα
	ίσταμαι - έστηκα
	κατάγνυμι - κατέαγα
	μαίνομαι - μέμηνα
	όλλυμαι - όλωλα
	πειθω - πέποιθα
	πήγνυμαι - πέπηγα
	πράττω - πέπραγα
	ρήγνυμαι - (δι)έρρωγα
	σβέννυμαι - (άπ)έσβηκα
	σήπομαι - (άπο)σέσηπα
	τήκομαι - τέτηκα
	φαινομαι - πέφηνα
	φύομαι - πέφυκα